

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Januario [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. lxxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ad eorum dominum remiserunt: qui dei nutu p
viā quā venerant: regressi sunt. Post hec ter
tia die apparuit diabolus in specie puelle viro
dei dicens: quod puella venalis in terrā egypti vene
rat: quam dominus suus ad aquam hauriedam
miserat: que domū redire volens in via erraue
rat: et ad locū spm deuenerat: querens a sancto
viro mansionē. Quā cū sanctus vti speciosam
lunēculam licentiaaret: puella allegabat: quod eius
negligentia facilliter a feris deuorari posset: et
abbas de eius anima deo rationem redditurus
esset: quod audiens paternianus ipam quasi ex
cōscientia inromisit: cuius allectus pulchritu
dine tentari cepit: sentiens hō signa diaboli
lī ignem accēdit: et spm in faciem puelle excul
sit: moxq; diabolus euauit. Deinde uenerūt
ad eum ciues de oppido vris: et ipsum in suum
episcopum constituerunt: qui in ipso episcopa
tu p̄fuit annis. xliij. et multa miracula ostēdit:
inter que saluā ancillam dei: que annis. viij. ce
ca fuerat illuminauit: et claudum unum erexit:
Nouissime angelus domini ei apparuit: obitū
q; suum post dies. xxx. futurum p̄dixit: et ad
vicum thanaicum in fundo bathyganio iussit: vt
accederet vbi et pausaturus esset: signumq; vo
cationis sue fumum de uico exiturum p̄dixit:
et q; terra fuliginabit. Qui mox ad locum con
stitutum p̄perauit: et signis ab angelo datis ap
parentibus: ipse in pace quiescit sexto idus iulij:
sepultus in suo episcopatu.

De sanctis Ianuario et socijs
martyribz.

Cap. lxxx.

Anuaris: maris

nus: nabor: et felix apud ap̄tū
cam passi sunt: qui persecutio
ne vigente aduersus xp̄ianos
cum sacrificare idolis recusa
rent: a persecutoribus decola
ti: et trisūppum meruerūt obti
nere martyriū. vi. idus iulij: vt ait ado i martyli.
De translatione sc̄i b̄dicti. Cap. lxxxii.

Ratiō corporis

sancti benedicti abbatis: rpe cō
stātis imperatoris facta est: vt ait
hugo floriacēsi. Cū em̄ monaste
riū mōtis cassini: quod a beato
benedicto edificatū fuerat: a longobardis des
tructū esset: cor: poraq; beatorū b̄dicti et scho
lastice eius sororis in eodē sepulchro tumulata
s̄bidem sine vlla veneratione dimissa fuissent.
Olimolinus abbas floriacēsi. diuina relatione
p̄monitus: misit aigulphum monachum suū
ad p̄dictum monasteriū cassinē. vt inde cor
pus sancti benedicti floriacum deferret. Quo
tempore etiam ex vrbē cenomaneū. quidam ad
uenerant ad corpus sancte scholastice transfe
rendum: qui aigulpho ad h̄serūt: donec romā

inimul peruenerunt. Cum autē aigulphus can
sam aduentus illozū didicisset. Ipse hō eisdē
cur venerat minime reuelasset: cogitauit vtrū
q; corp⁹ habere posse. Dimissis ergo socijs ro
me: ipse montem cassinum festinus accessit: vbi
nocte orans super sepulchriū sanctorū luce ma
ximam conspexit. Mane autē facto: effracto tu
mulo ossa sanctorū benedicti et scholastice in
spora collegit: et asportauit. Rediens autē in
trinare socios dimissos inuenit: qui audito: quod
vtrūq; corpus haberet: corpus ab eo scholasti
ce de gratia perierunt. Aigulphus autē hoc fa
cere non posse respondit: nisi abbati suo istud
placere. Sicq; cenomaneses secum vsq; flo
riacum uenerunt: et a mimolino abbate corpus
sanctē scholastice de gratia obtinerunt. Cū
autē ossa b̄dicti ab ossib⁹ scholastice aliter se
cernere nescirēt: singula locula pauerūt: et ossa
maiora in vno: et minora in alio vti mell⁹ et visuz
fuerit segregatim posuerūt: iudicātes et arbi
trio maiora maris: minora eē mulieris. Quo fa
cto spoz iudiciū vix fuisse: tali examine p̄bane
runt. Nā corpus defuncti viri sup ossa: que pu
tabāt esse scholastice: corp⁹ autē defuncte femi
ne sup ossa: que putabant esse benedicti posue
runt. Et neutrum eorū vitā recepit. Cū autē ecō
uerso: corp⁹ viri sup ossa maris: corpusq; femi
ne sup ossa mulieris collocaissent: et orationē p̄
miserunt: vterq; mortuorū cōtinuo viu⁹ surres
xit. Quo miraculo ossa vtriusq; h̄a cognita sunt:
cenomaneses ergo secum ad ciuitatē suam tu
lerūt corpus virginis et floriacenses monachi
in loco suo sepelierunt corpus abbatis. Cū
gibertus dicit: quod penon⁹ ciuis nobilis et diues
br̄stēsi. tempore Gregorij pape secundi cassi
nū monasteriū: quod annis. ex. destructū fuerat: de
proprio reparauit. Anno. x. constātin. liij. vt p̄
fatus hugo scribit. Cassinē. monachi auctore
karolo magno rege francorū a zacharia papa
impetrarūt: vt eis corpus sancti b̄dicti a flo
riacensibus redderet. Qui uenientes floriacū:
dum corpus leuare vellent: tali cecitate percūsi
sunt: quod se inuicē videre non poterant: nec a deo
vsq; lumē eis restitūtū est: donec intelligentes
corpus sanctum ibi quiescere velle: id dimitte
re proposuerunt. Facta est autem eius transla
tio. v. idus iulij.

De sancto pio papa et mar: Cap. lxxxiiij.

Pius papa et

marty: natione italis
de ciuitate aquileia ex
patre rustino: igno pa
pe i ep̄atu romano suc
cessit: et sedit ānos. ij.
menses. liij. dies. xxi.
hic constituit heresi
cum ex iudeorū heresi

uentem suscipi et baptizari: et constitutū de